

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 28.

V Ljubljani, v soboto 5. februarja 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 4. februarja.

Naše vnanje razmere.

V današnji seji državnega zbora, v kateri je že predsedoval dr. Smolka, prišle so naše vnanje razmere v razgovor. Poslanec Mauthner je namreč v interpelaciji do ministerskega predsednika omenjal govornice, da je mir v nevarnosti, da preti vojska, da vojni minister zahteva denarjev za vojskine priprave, in da se zaradi tega snidete delegaciji. Vpraša toraj, kakošne so naše razmere nasproti vnanjim državam in ima li upanje, da se ohrani mir?

Ne dá se tajiti, da strah pred vojsko čedalje bolj raste, dasi je cesar pri industrijnem balu v svojem razgovoru z nekaterimi gospodi povdarjal, da splošne razmere niso tako hude in nevarne, kakor ljudje kriče in pisarijo, in da mora vojni minister iz previdnosti sedaj pripraviti, kar se je bilo prej iz varčnosti opustilo. Glavni vzrok rastočega vojskega hrupa je, kakor sem že oni dan pisal, nemški kancelar, knez Bismark, ki samo zaradi tega tako strašno s sabljo rožlja, da bi pri bodočih volitvah za nemški državni zbor zmagal in da bi njegova obveljala tudi gledé septenata. Vendar nihče ne vé, kako se bode reč konečno zasukala, zato pomirljivim besedam dosti ne verjamejo in vrednost naših državnih papirjev čedalje bolj pada, zatega denarja pa poskočuje. Renta je danes padla že na 74 gld., zlati dvajset-franki pa so poskočili že na 10 gld. 20 kr., kar pomenja 27 1/2 kr. ažije. Da se delegaciji snidete, je že dognano; sklicevalno cesarsko pismo bode pa še le razglašeno v drugi polovici tekočega meseca. Delegaciji se najbrže snidete meseca marca, nekteri listi pa hočejo vedeti, da se pričnete že 26. februarja. Govori se, da bode vojni minister zahteval 25 milijonov goldinarjev, morda tudi še več, in da nameravajo osnovati zopet posilno posojilo 500 milijonov goldinarjev, da bi bili pripravljeni za vsak slučaj. Ali to je menda le ena takih govoric, kakoršnih se v nemirnih in nevarnih časih brez potrebe in brez pravega vzroka rodi na tisoče.

Res pa je, da bode naša vlada prepovedala izvažati in prodajati konje v vnanje države. Dotična prepoved bode že jutri ali v nedeljo razglašena v uradnem listu in je bila telegrafično že včeraj sporočena v Trst in tam takoj razglašena. To so ob kratkem najvažnejša poročila o naših vnanjih razmerah.

Interpelacije.

Poleg omenjene interpelacije izročil je tudi poslanec Schwab neko interpelacijo, v kateri vlado vpraša, zakaj je bilo konfiscirano poročilo, ki sta ga deželna poslanca Liberske trgovinske in obrtne zbornice podala svojim volilcem o izstopu nemških poslancev iz českega deželnega zbora. Dr. Plener pa se je zopet razjaril zaradi dalmatinskih volitev, ter je načelnika legitimacijskega odseka vprašal, zakaj se še zdaj ni poročalo o volitvi dalmatinskega velikoposestniškega poslanca Borellija? Načelnik grof Kinsky je odgovoril, da je dr. Poklukar, ki je imel poročati o tej volitvi, izstopil iz odseka in da bode treba izbrati novega poročevalca. Dr. Plener mu je ugovarjal, da je bilo vse to nalašč tako osnovano; dr. Poklukar ga je hotel zavrniti, pa predsednik mu ni dal besede, češ, da gledé takih interpelacij po opravljenem redu ni dopuščena nobena razprava. Dr. Poklukar misli toraj Plenerju odgovorjati v jutranji seji, pri verificiranju današnjega zapisnika. Namesto njega bil je danes v legitimacijski odsek izvoljen dr. Ferjančič, ki bode prevzel tudi poročanje o dalmatinskih volitvah.

Delavske kamore.

Pri nadaljevanju razprave ob osnovi delavskih kamor govoril je danes prvi dr. Kronawetter, ki je s svojimi opazkami zbujal obilno smeha in veselosti. Vendar pa se je malo čudno zdelo, da je danes tako navdušeno govoril o nesebičnosti, ko se je nedavno pokazalo, v kakšnih okoliščinah je njegova lastna mati živela. Sploh je omenjeni Dunajski poslanec jako dosti zgubil svoje nekdanje veljave, odkar so se na nekem shodu na dan spravile nekatere zadeve, ki jih ni mogel tajiti.

Za njim je govoril dr. Exner, ki je s dr. Plenerjem vred sprožil predlog o delavskih kamorah; razun njega so pa še vpisani Türk, Wrabetz, Kronawetter in Plener. Ni toraj upanja, da bi razun tega

predmeta še kaka točka dnevnega reda danes prišla na vrsto. Zato bode prihodnja seja že jutri, ker bi se sicer preveč reči nakopičilo.

Posvečevanje nedelj.

Obrtnijski odsek je včeraj zvečer pretresal Mengerjev predlog, da naj bi se posvečevanje nedelj skrčilo samo na fabrike. Tudi izmed manjšine si nihče ni upal tega predloga zagovarjati, vsi so bili v tem edini, da se mora preko Mengerjevega predloga prestopiti na dnevni red. Razlika med odsekovo večino in manjšino bila je le v tem, da je večina priporočala brezpogojni prehod na dnevni red, manjšina pa je želela v temeljen prestop na dnevni red in sklicanje neke enkete. Pri glasovanju bil je sprejet predlog večine, ki brez ovinkov priporoča prestop na dnevni red in razun tega sprejetih še več resolucij, v katerih se vladi priporoča na to delati, da se bode vpeljalo še strogeje posvečevanje nedelj, da naj se zlasti ob nedeljah odpravi havziranje, točenje žganja, loterija, prodaja tabaka itd. itd. Pomenljivo je bilo, da so levičarji, ki se prej niso dosti brigali za verski pomen posvečevanja nedelj, včeraj brez ovinkov priznavali dušne potrebe in omenjali, da je prava korenina posvečevanja nedelj le v verskem čutu in dušnih potrebah človekovih.

Sklep.

Šolski odsek bode imel sejo v ponedeljek 7. t. m. ter bode obravnaval peticije koroških Slovencev za versko in slovensko šolo in za znižanje let, v katerih so otroci dolžni v šolo hoditi.

Ko sklepam to poročilo, bode skoraj dve popoldne, in Exner še zmirom govori, ter je ravno kar napovedal, da hoče še le pojasnovati posamezne določbe Plenerjevega in svojega predloga. Govorilo se je tudi, da danes ministerski predsednik grof Taaffe odgovori na interpelacijo Knotzovo zastran dogodkov na Českem. Ali dozdej ga še ni v zbornici, zato tudi ne vem, je li gori omenjena govorica opravičena ali ne.

LISTEK.

Slika iz mestnega življenja.

Tako grdih, neprijaznih večerov doživel sem še malo, kakor je bil večer pred sv. Antonom puščavnikom leta 18... Najprej jelo se je temniti pred časom, a kmalo je vstala velika, mrzla burja. Potem prične naletavati tudi sneg. Stanoval sem v prav živi ulici. Od ranega jutra do kasnega večera tekalo je vedno malo in veliko gori in doli. Toda gori omenjenega dne ni se videla skoraj živa duša. Le kedor je imel največji silo, prikazal se je in urnih korakov odšel po svojem opravku.

Tudi mene ni bila volja zapustiti sobice moje. Nekoliko časa gledal sem skozi okno in opazoval razjarjeno naravo; potem pa sem prižgal svečo, pripravil si malo čaja in sedel h knjigi. Kmalo sem pozabil na burjo in sneg ter čital, dolgo čital.

Pozna ura je bila v bližnjem zvoniku, ko ležem počivat. Toda že iz prvega spanja prebudi me glas

zvonca pred sobo. Trikrat drug za drugim je nekdo pozvonil. Hitro se oblečem in stečem po stopnicah.

Pred vrati čaka me deklé stara kacij 16 let. Popelje me v ulice „L — — tto vecchio“ in se vstavi pred veliko hišo.

Molčé stopam za njo po stopnicah, katerih ni hotlo biti nikoli konca. Srečno prideva v 4. nadstropje.

„Prosim Vas, gospod, pazite, kajti stopnice so od sedaj naprej jako ozke.“

In res, nikoli v svojem življenju nisem korakal po takih stopnicah. Le z največjo težavo preplazim 15 stopnic. Ko pridem na vrh, moral sem se pripogniti, ako sem hotel naprej. Moja spremljevalka odmakne nizka vratica in jaz vstopim v malo, nizko podstrešno sobico. Bila je toliko nizka, da nisem mogel stati po koncu.

Sobici primerno je bilo tudi drugo pohištvo. Jedna postelja, star divan in par polomljenih stolov — bila je vsa oprava. Na postelji zapazim mlado ženo bledih lic in vdrlih oči. Težki vzdihljeji in pa suh kašelj svedočili so o hudem trpljenju mlade bolnice.

Ko opravi dolžnost svojo, rečem nekaj tolažilnih besedi in se odpravim domov.

Takoj drugi dan obiščem svojega bolnika. Na obrazu videlo se ji je, kako da je zadovoljna z mojim obiskom.

„Hvala Vam lepa, gospod, za prijaznost Vašo. Toliko več, ker se niste vstrašili neprijetnih stopnic do bornega stanovanja mojega. Oh, vsaj nekdanj ni bilo tako. Sprehajala sem se po lepih preprogah in na razpolaganje mi je bila najboljša postrežba. Ako hočete poslušati, povém Vam zgodovino svojega življenja.“

Ko priklimam, reče:

„Jaz nisem iz tega mesta, ampak rodila sem se v Benetkah. Oče moj bil je bogat in čislán trgovec. Vse ga je poznalo, vse ljubilo. Hiša naša stala je blizu trga sv. Marka. Mlajša sestra moja, Amelija, bila je takrat še majhna, a jaz bila sem v najlepših letih. Oče in mati ljubila sta me nad vse. Ker sem bila bogata in tudi lepa — kakor so trdili vsi — ni mi manjkalo častilcev.“

„Bilo je dné pred godom mojega ranjcega

Črna vojska.

(Dalje.)

Oproščevanje od črne vojske.

Oproščevali se bodo črnovojniki le na podlagi nabornih, pregledovalnih in preiskovalnih komisij, ki se bodo vselej po nabornih okrajih sestavile, kedar bo treba črno vojsko sklicati. Če je bil kdo svoje dni pri naborni komisiji za stalno vojsko nespretnim spoznan zaradi te ali one napake, ktera ga tudi za črno vojsko nespretnega dela, ga črnovojniška naborna komisija lahko že na podlagi tega izreka tudi za črno vojsko zavrže, če je bila napaka zadosti jasno popisana.

Za tiste črni vojski podvržene, katerim je videti, da niso za to, sestavi se v domačem kraju občinska preiskovalna komisija. Za tako preiskavo lahko vsak črni vojski podvržen sam prosi svojega župana, poslednji ima pa dolžnost tako preiskavo iz lastnega nagiba pričeti. Če toraj tak črnovojnik prosi za preiskavo pred naborno ali pregledovalno komisijo, to njegovo željo župan naznani okrajnemu glavarstvu glavar pa sestavi dotično komisijo.

Črnovojniki, ktere bi naborna ali pregledovalna komisija za službo v črni vojski zvrгла, dobé od svojega županstva oprostilni certifikat in se ob enem izbrišejo iz črnovojniškega zapisnika.

Bivši častniki in vojaški uradniki, ki mislijo, da niso več sposobni za službovanje v črni vojski, morajo se obrniti, kedar se bodo na to službovanje klicali, do svoje razvidniške gosposke prve vrste. Način preiskovanja, kteremu se jim bo podvreči, je jako jednostavem in se bodo preiskovali, kolikor moč vsak v svojem okraju, da ne bo prevelikih stroškov.

Zarad družbinskih razmer se ne bo nihče oprostil od službovanja v črni vojski. Pač pa se bo na podlagi dotičnih črnovojniških postav marsikdo začasno oprostil od črne vojske.

Toda tudi teh ne bo kdo vé kako veliko in bodo samo take osebe, ktere so nepogojno potrebne pri javnih uradih in javnih prometnih zavodih, ter zaradi službe ne morejo svojega posla zapustiti. Ali tudi tukaj ne morejo posamičniki za oproščenje prositi, temveč le dotični uradi ali gosposke, kjer se bo pokazalo, da so dotični uradniki nepogojno potrebni, toraj nenadomestljivi. Tako n. pr. noben železniški uradnik ne more sam prositi za oproščenje od črne vojske, pač pa ima dotično društvo, oziroma ravnateljstvo, za to skrbeti s tem, da vloži zapisnik vseh tistih uradnikov, ki so ji za službo in promet neogibno potrebni. Le-ti zapisniki se ne vlagajo še le, kedar že voda v grlo teče, temveč jih je treba že v mirnem času sestaviti in za to določeni gosposki izročiti. Železnična društva vložila bodo dotične zapisnike pri c. kr. trgovinskem ministerstvu. Oproščeni dobili bodo certifikate.

Ako bi se ob času mobilizacije pokazalo, da ta ali ona velika obrtnija, ki za vojsko potrebne reči izdeluje, potrebuje za izdelovanje taistih vse svoje, črni vojski spadajoče delavce, vložiti ima prošnjo z natančnim zapisnikom dotičnih delavcev tista vojaška gosposka, za ktero se potrebno blago izdeluje (ženijsko ravnateljstvo, tehnična artilerija, monturna zakladišča) pri c. kr. brambovskem zapovedništvu tiste pokrajine, kjer se dotična tovarna nahaja.

Oproščevanje tistih oseb, ki so v stalni armadi, mornarici, pri brambovih ali pri orožniških služili, je le v posebno vrednih slučajih dovoljeno.

Ob času mobilizacije oprosté se lahko tudi ravnateljji drugih velikih obrtnijskih zavodov, ako so nenadomestljivi za daljši promet v tovarni. Predlagati jih morajo politične gosposke c. kr. brambovskemu zapovedništvu. Brambovska gosposka jih oprostí, če je nepretrgano nadaljevanje prometa dotični tovarni na javno korist.

Posvečenim katoliškim duhovnikom in službovajočim duhovnikom drugih ver ni treba prositi za oproščenje, kajti le ti bodo služili kedar in kolikor bo treba v svojem poklicu za vojaške kaplane pri črni vojski. Enako ne potrebujejo oproščevanja stražniki c. kr. finančne straže in c. kr. gozdarstva. Kajti oboji klicali bi se le v skrajni sili v črno vojsko in še takrat le toliko, kolikor bi dopuščale njih službene razmere.

Od kod nam pomoč?

I.

Kako rod za rodom gine:
To povest je domovine.
Vsemu svetu nepoznane,
Od nikogar spoštovane.

S. Jenko.

Bili smo v prijateljski družbi. In pripovedoval je nekdo o slovenskem skladatelju, da mu vsaka melodija, vsaka pesem pride le v „mol“, v skrivnostno, resno in otožno pevanje. Da, si mislimo, to je pravi Slovenec, ki pozná naravo in zgodovino Slovencev, to mora biti naroden umetnik, zakaj tudi narodne slovenske pesmi, kar je še pravih, tesno zvezanih z drugimi jugoslovanskimi narodnimi popevkami, se pevajo večidel v otožnih, melodičnih glasovih. Kako bi bile tudi vesele, ker opevajo tako žalostno zgodovino slovansko, zgodovino trpinov? Posebno je še Slovenec, kakor nekdanj, tako tudi danes usojeno trpeti, biti podlaga tujčevi peti. Zares: otožni „mol“, to je zgodovina Slovencev:

Kako rod za rodom gine:
To povest je domovine.
Vsemu svetu nepoznane,
Od nikogar spoštovane.

Malo nas je in še to malo skuša zmanjšati tujec, skoraj povsod okoli nas naseljeni: vas za vasjo se topi v laškem morji, kraj za krajem narodnosti odмира v nemškem ledu. Tako je z nami že od nekdanj. V minulih časih je divjal po slovanskih zemljah Turek in silovito mučil krščansko rajo; lokavi Benečan nas je ločil od morja in se bogatil s slovenskim imetjem, Nemec nam je poleg narodnosti kradel iz sre tudi katoliško vero . . . Tako je bil narod slovenski vedno v boji za vero in narodnost, za svoje življenje. Sovražnikov je bilo kakor listja in trave, pripomočkov so imeli na izbiri, zatirali so Slovence — a vendar, glej čudo, niso jih zatrli; podirali njih upanje, a ga niso podrli. — Slovenci so se ohranili, ker jim je bilo srce zdravo: duševne njih sile, vernost in krepost so zmogle telesne moči: meč in denar, Slovenec še živi.

Po zemljah slovenskih je rod prihajal za rodom: rod krepkih, pobožnih Slovencev, a kakor prihajal, tako je odhajal, tiho, mirno in brez šuma; vsaj mu

je v zgodovini človeštva že po neznatnem številu, posebno pa še po žalostnih okoliščinah odmerjen le omejen delokrog. Oče je oddal sinu pljug, da je oral po domači zemlji, izročil mu je vinjek, da obrezuje ž njim trto, in šel truden počivat k svojim pradedom. — Matere skrbne in marne so odrejaevale svoje hčere ter jim vcepale v mlada nežna srca lepe lastnosti slovenskih mater: pobožnost in delavnost. Dote jim posebne navadno niso zapustile, ker narod je ubog, a zapuščale so jim zaklade nad vse krasne in dragocene: dušo nedolžno in čisto v krepkem in brhkem telesu. Matere pa so brez skrbi — izpolnivi svojo dolžnost — zaspale v Bogu.

Verni in krepostni so bili Slovenci, zato so bili zunanjim sovražnikom nepremagljivi. A zakaj se mi danes vriva s tako silo ta podoba v glavo? — Menim, da za to, ker želim, da bi bili tudi danes Slovenci podobni svojim pradedom, verni in krepostni, ker bi se jim tudi sedaj ne bilo treba bati nasprotnikov. Ali je še dandanes Slovenec enak svojim očetom? Da, ko bi mogel potrditi to vprašanje; ali ne morem ga, ne smem ga potrditi! Slovenec stare korenine se med nami zgublja, odмира, to nam spričuje sovražnik, ki ga slovensko ljudstvo prostovoljno goji na svojem srcu, ta notranji sovražnik Slovencev je — nesrečno žganjepitje! Slovencev ni pokončal Turek, ni jih premagal Italijan in tudi Germanom se vspešno vstavljajo, a končalo jih bo žganjepitje, ako se tej silni, pogubonosni povodnji ne postavijo trdni jezovi.

Ali naj še z dokazi podprem, da govorim resnico, da res ta rak razjeda osrčje slovensko, da ta zla navada končuje vsakemu narodu najtrdnejšo podporo: kmeta in rokodelca? Domoljub, ki pozná svoj narod, ne potrebuje še dokazov, vsaj mu jih pogled v narodovo življenje ponuja več nego zadosti; posebno jih ni treba naštevati tebi, rodoljubni duhovnik, ki živiš med narodom, ki ž njim čutiš in trpiš, ki te dolžnost velikokrat vodi v kraje, da si sam priča razvalin, ki jih med narodom napravlja žganjarska kuga. Niso samo možje in fantje, ki kakor hrast za hrastom padajo v žrelo tej pogubni razvadi, nad kterimi ti z glavo maješ, jih prosiš in svariš; ne, tudi žené, ki so nekdanj živele le možu in otrokom svojim, ki niso za-se poznale nobenih potreb; ne — da je žalna slika popolna — tudi dekleta, nekdanj tako sramožljive in zdržne, tudi te se privajajo žganju; in oh, vi nedolžna deca tudi vi morate zraven biti in vaditi se, kako se človek telesno in duševno končá, preden še živeti začne.

Kdo bi, gledajoč to podrtino med našim narodom, se ne pridružil Jeremiju preroku, ki je v svojih žalnicah vzdihoval (4. 1.): „O, kako je otemnelo najboljše zlato, kako razmetani ležijo kamni svetišča okoli po voglih vseh ulic! Plemeniti otroci Sionski, ki so bili vzgojeni v najčistejšem zlatu, valjajo se sedaj v blatu!“ — Da, žalost nam mora polniti srce, ko gledamo, kako naše ljudstvo hiti v lastni pogin. Požar divjá po Slovenskem, ki ne uničuje le imetja našega, marveč nam končuje naš narod: to naj spozná vsak rodoljub; a gledati samo in plakati na gorišči ni dovolj, treba je, da se ta požar omeji, zabrani in popolno zaduši. Zato pa treba mnogo delavnih, spretnih in požrtvovalnih gasilcev.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. februarja.

Notranje dežele.

Znano je, da se v državnem zboru trije poslanci: Plener, Exner in Wraetz pečajo z idejo, da bi se *delavske kamore* ustanovile. Prva ideja na to vpeljavo nastala je na ta način, da so ti trijaki nameravali ustanoviti „društvo, ki naj bi skrbelo za posredovanje dela“. To društvo naj bi bilo imelo namen iz zmernih socialistov liberalne manšter-njake napravljati, kteri bi bili imeli v prvi vrsti nalogo sedaj obstoječe obrtnijske zadruge na vso moč pobijati. Oboje, zadruge namreč in pa dokaz sposobnosti so tem trijakom nekaj odveč, nekaj, kar se jim silno stidi, da se jim huje ne more. Zadruge zdé se jim vse preveč srednjeveška pravna in zato jih hočejo povsod spodbijati, dokler jih ne uničijo. Ali jih bodo? Rekli bi da ne, ker imajo ves državni zbor proti sebi. Kljub temu imajo pa vendar po celi državi že zadosti privržencev, ki se tudi z dušo in telesom upirajo obrtnijskim zadrugam, ki so v današnji dobi tako rekoč na novo oživele. Ta upor ima nekako dvojne korenine. Po eni strani se opira na manšterstvo, po drugi pa na zahtevo, da lahko vsak mojster postane, kdor hoče, ne da bi moral

očeta. Zbrala se je pri nas odlična družba. Hotli smo vezovati preljubljenega nam očeta, a ob enem praznovati zaroko mojo z Markom L. Vse je bilo veselo. Le jaz nisem se mogla znebiti neke skrivne otožnosti. Že davno je odbila polnoči, ko so začeli odhajati naši gostje. Jaz odidem vsa žalostna v svojo sobo. Naslonim se na okno. Vse je bilo tiho. Le semtertje slišalo se je mirno ploskanje morja, provzročeno po kaki gondoli. Sama ne vem, koliko časa da sem zrla v tiho noč. Iz nemirnega spanja zbudil me je drugo jutro glasen, nedolžen smeh Amelije, koja me je prišla klicati.

Moja slutnja se kmalo vresniči. Nezvest prijatelj pripravil je očeta skoraj ob vse premoženje. Zapustili smo hišo očetovo in si poiskali malo stanovanje. Očeta vzel je v službo star prijatelj. Marko, moj ženin, me je se vé da pustil. Kedo bi mu zameril? Tudi sedaj smo lahko živeli. Toda dobri moj oče ni mogel prenašati tega udara. Čez dobrega pol leta smo ga zakopali. Žalosti matere in moje ne morem vam popisovati.

Sklenili sve zapustiti lepe, a za nas nesrečne Benetke. Odpravive se v bližnje veliko mesto, ter si poiščeve malo stanovanje. Jaz sem pridno šivala in

podučevala v godbi, a mati oskrbovala je malo gospodinjstvo. Amelija hodila je v šolo. Kmaloma mama zbolí. Strežem ji na vso moč. Tudi zdravnik hodil je vsak dan. Ze sem znosila vse dragocenosti v zastavljavnico. Dne 1. maja leta 18. . umrla je mama v mojem naročju. Počilo ji je srce.

„Kaj naj začnem? Sama, nepoznana v tujem mestu. Poiščem si to le stanovanje. Od zore do mraka sedela sem pri šivalnem stroji, samo, da je mogla Amelija hoditi v šolo. Toda moči jele so pešati, dokler nisem predvčeranjem onemogla padla na posteljo. Oh, rada umrjem, le Amelija me skrbi. Le zaupanje v Boga mi daje moč in tolažbo.“

Vidno se je utrudila s tem pripovedovanjem. Zato se jaz na kratko poslovim in grem.

Takrat sem bil zadnjikrat pri njej. Čez tri dni odpeljali smo jo k zadnjemu počitku. Naj v miru počiva dobro srce njeno! Večera pred sv. Antonom t. j. 16. januarja leta 18. . ne bom nikoli pozabil!

Dragoslav.

tudi sposobnost dokazati. Poslednjo idejo jako toplo zastopajo social-demokratje, katerim je strog red v obrtniki na podlagi mojstra in pomočnika silno pristujen. Plener, Exner in Wrabetz so priliko porabili in hočejo vodo iz social-demokratskih lok na svoj mlin napeljati — z ustanovo delavskih zbornic. Mogoče da bodo res social-demokrate na te limance vjeli, nemški konservativci pravijo, da ne marajo zanje, ker jim vsa Plenerjeva ideja od konca do kraja ne ugaja. Kedar se bo pa kdo oglašil s takim programom za ustanovitev delavskih zbornic, po katerem bi res delavcem sedanji položaj zboljšal, tedaj bodo pa tudi nemški konservativci z radostjo pozdravili novo napravo delavskih zbornic. Plenerjeve delavske zbornice bile bi pa menda le gnezda, kjer bi se socializem širil, mesto zatiral, in prav zato jih nemško-konservativci ne marajo.

O prepovedanem *izvozu konj* iz Avstrije smo že nedavno govorili, da se ga je bati. Ta prepoved je sedaj tukaj, kakor nam današnje sporočilo iz Dunaja pripoveduje. Izvoz konj iz avstro-ogerske države je bil posebno zdaten, da skoraj velikansk v teku poslednjih mesecev minulega leta. Statistika pravi, da je šlo v minulem letu 6000 konj več od nas na ptuje, kakor pa v prejšnjem letu. Sedaj po novem letu se je pa menda izvoz zopet zdatno skrčil. Če je to res, se dá tudi prav naravno razlagati, kajti vzrok temu je gotovo v prvi vrsti zima, v kateri ravno živimo.

Ogersko-hrvaška regnikolarna deputacija imela je prvo skupno sejo dne 3. t. m. v dvorani magnatne zbornice v Budapeštu. Otvoril jo je kardinal Haynald. Na predlog Vukotiničevia izvolili so za predsednika tavnika Szögenyja, kterega bo Koloman Szell zastopal. Zapisnikarja sta Maks Falk in Josip Miškátović. Seja je takoj po dovršeni konstituciji spremenila svoj značaj in je postala bolj zaupni konferenci, kakor pa resnobni etikete polni seji podobna. Trajala je tri ure. Vdeležili so se je ministri: Tisza, Szapary, Szechenyi, Baross in Bedeković ter banus grof Khuen.

Vnanje države.

Več listov prinaša vest, da so se v najnovejšem času po Rumuniji in Srbiji jeli klatiti **bolgarski agitatorji**. Ti ljudje so večinoma bolgarski beguni in gostoljubnost sedaj na ta način povračujejo, da so jeli proti Bolgariji rogoviliti in hujskati, kjer nameravajo na spomlad punt napraviti, s katerim mislijo sedanje regente strmoglaviti. Punt mislijo širiti iz Srbije in Dobrudže na Bolgarsko. O Benderevem se trdi, da v Nišu že prostovoljce nabira med Bolgari na Srbskem živečimi. Dobrudžo hočejo ti kolovodje Bolgariji nazaj priboriti, kakor tudi zahtevajo ves svet nazaj, kar ga je Srbija v nasprotju z Berolinsko pogodbo od Bolgarov dobila. Da bi bili tembolj gotovi, pravijo, da jih bo pri tem Rusija podpirala.

General Gurko, zapovednik na **Rusko-poljskem**, ima sedaj že 80.000 mož okoli sebe zbranih. Do 13. februarija je ukazal po vseh železničnih postajah rusko-poljske zemlje barak postaviti za 20.000 mož. V Novigorgievsku oborožila je Rusija štiri trdnjave z novimi velikanskimi topovi. V Varšovi, glavnem mestu rusko-poljske pokrajine in pa v njegovi okolici, nahaja se razven trdnjavskega topništva, zapovedništvo petega vojnega kora, dve brigadi poljskega topništva št. 7 in 8, divizija konjikov s topniško brigado št. 5, dve brigadi strelcev, brigada sapérjev št. 4, dve diviziji kubanskih kozakov, štiri divizije donskih kozakov, tretja pešdivizija s korom telesne straže in pa tretja brigada druge divizije gardnih konjikov z jedno baterijo topništva. Zapovedništvo šestega vojnega kora je tudi tukaj in obsega dve pešdiviziji z brigadami poljskega topništva št. 4, 6 in 10 in konjiško divizijo s topniško brigado št. 6. — V Lublinu in po okolici je razdeljen štirinajsti vojni kor s pehotnimi divizijami in dotičnimi brigadami topništva ter potrebnimi divizijami konjikov; tudi tukaj ima cela divizija donskih kozakov svojo posadko. Vse te čete znašajo, kakor smo že rekli, nekaj čez 80.000 mož in so še v mirnem stanu. Če se postavijo na bojni stan, jih bo skoraj da štirikrat toliko. Barake za 20.000 mož stavijo okoli Lublina, kjer so že dodelane, okoli Zamošča in Modlina so pa še v delu. Do 13. februarija morajo vse gotove biti.

Pred parlamentom v **Rimu** zbrala se je dné 3. t. m. silna množica ljudi, ki so bili več ali manj hudo razburjeni, ter so se vladi grozili. Poslednji se je umestno zdelo, parlament z vojaškim kordonom zavarovati. Silna razburjenost je tudi med poslanci. Tribine in galerije so prenapolnjene. Da se je toliko ljudi zbralo, vzrok je ljudski tribun Coccepieller, ki je včeraj iz parlamenta idoč nekterim prijateljem z eviva-klici ga pozdravljajočim rekel, da sedaj ni čas za take neumnosti, pač pa naj pridejo danes, če hočejo z njim vred v kvirinal (kraljevo palačo). To je bilo popoldne v enem ljudskih časnikov in drugo jutro dné 3. t. m. vsled tega vse polno ljudi pred parlamentom. Vlada pa tudi ni rok križem držala in je tri batalijone pešcev tjekaj poslala. Coccepieller se pripelja v parlament brez vsake demonstracije, kajti nasajeni bajoneti treh batalijonov so veselje spridili. V parlamentu oglasi se vladni zastopnik, da prebere načrt postave o zahtevanem kreditu za mobilizacijo. Poslanec Mussi pravi (opozicija): „Jaz in prijatelji moji sicer glasujemo za

kredit, nikakor pa ne odobravamo vladne politike, ki nam naše najboljše sinove brez pravega pomena v Afriko v smrt pošilja. Ob enem pa tudi pripoznamo, da se sedaj ne smemo umakniti, dokler si ne pribojuje naša zastava ondi iz novega časti, ki se ji spodobí. Ko se bo pa to zgodilo, potem bomo zaupali varnost države drugim možem. Kedar se Depretis, ki je vsemu vzrok, ki je vso nesrečo v Afriki zakrivil, s poti spravi, nas bodo njegovi nasledniki vže oprostili Masavaške móre. Radikalec Andrej Kosta je predlagal, da naj se Masava popolnoma opusti, kar se je pa z nevoljo zavrglo. Laška ekspedicija, katero je Ras Alula nedavno potolkel, je bila po hinjavski v njegov tabor izvačljena. Ko se je pri njem oglašila, jo je še prav prijazno sprejel, kmalo na to je pa ravno tako ž njo naredil, kakor pred nekaj meseci kralj Ugunda z angleškimi misijonarji.

Angležem se ne zdí nemogoče, da, če bi se Francoz in Nemec sprijela, bi se Rusija jela po Balkanu proti Carigradu pomikati in pravijo, da bi v tem slučaju nikakor rok križem ne držali. Jako neumno, nepopisljivo bedasto bi bilo od nas, pravi „Standard“, če bi mi gledali, kako se za rešenje vprašanja, za katero se tudi mi na vso moč zanimamo, vsa Evropa pripravlja z največjo marljivostjo, mi bi pa roke križem držali ter k večjemu zraven zabavljali.

Kakor ima na svetu vsaka reč svojo dobro in svojo slabo stran, tudi angleško gospodarstvo v **Egiptu** ni brez teh dveh lastnost. Dobrega so Angleži marsikaj ondi učinili, slabega pa tudi ne premalo. Da se je odpravil bič, tlaka in prisiljeno vojačenje, od kterega se sedaj vsakdo lahko odkupi, to so gotovo hvalevredne izpeljave, za ktere jim bo ves svet hvalo vedel. Ko bi se jim še posrečilo kapitulacijo odpraviti, bi se pač Egipt v desetih letih gledé plačevanja že na lastne noge postavil. Veliko hudega so pa Angleži največ v tem smislu storili, da so silno spridili ondašnji narod v npravstvenem oziru. Prvotni namen, vsaj tako so tudi Angleži trdili, ki jih je v Egipt gnal, je bil ta, da bi bili zboljšali deželo in njene prebivalce v civilnem, npravnem in krščanskem oziru. Vspeh je pa ravno nasproten. Mesto civilnega reda vgnjezdil se je v vsakem oziru grozen nered, ki ni že daleč od anarhizma. Mesto da bi bili utrčili npravstvo in krščanstvo med prebivalci, vpeljali so povsod, kamor so prišli, cel legijon žganjarskih beznic. V Kahiru je več nego 400 angležkih žganjarij; enako se nahaja ob Nilu vseskozi celó do Asuana vse polno žganjarij, ktere so največkrat tudi javni svinjaki ob enem.

Izvirni dopisi.

S Krškega, 31. januvarija. Kakor nad Mihovem, našli so se prav tako čudni grobovi tudi kake pol ure od Mokronoga proti Trebeljnemu na posestvu Perkovem blizo ceste. Bili so zloženi iz kamnitih plošč in jako podobni rimskim. Mrličí, ondi zakopani, položeni so bili s celoma k poslednjemu počitku in ne sožgani. Blizo ondi v hosti vidijo se ostanki gradišča iz 6. ali 7. stoletja, kakor namreč sled kaže. Ne daleč od tod stoji vrlo stara kapelica, izvestno zidana v začetku krščanstva. Kapelica je postavljena sv. Petru na čast. Pod kapelico je luknja za kosti, kjer se jih še dandanes veliko vidi. Kapelica je iz samega kamenja; precej spodej zidana je že morebiti kakih 160 let nova cerkev sv. Petra. Izvestno je bil tukaj začetek Trebeljske fare, ki je ena starejih kranjskih fará; v zapisniku je zaznamovan njen začetek od leta 1248. Vas Trebeljno in župnijska cerkev stoji pa četrt ure proč na lepem gričku. Po vsi fari se nahajajo raztreseni keltski grobi.

Pri Knezevem posestvu na trati je hosta, kjer se nahaja blizo 20 čudnih grobov, kateri niso keltski. Iz same zemlje napravljene so te gomile in sem eno samo na sredi nekoliko odkopal. V njej sem našel jako čudno lončeno posodo, kakoršne sedaj v celi deželi nikjer več ne najdeš. Okoli posode je bil sam pepel, prej ko ne kak ostanek mrličev, družega pa nič. Takoj sem spoznal, da je to zopet nenavadno, ne keltsko, ne rimsko pokopališče, kajti že posode so tako čudne, da se enake nikjer ne najdejo. Popolnoma so rudeče, podobne pa take, kakor nikjer ne. Noč me je prehitela in delo sem moral vstaviti. Ob prvi priložnosti odkopljem več, da se prepričam, iz kterega časa je to. Posestnik je prijazen in dober mož, in mi je precej brez vsakega plačila kopati dovolil, akoravno je v hosti; dalje kake četrt ure na desno roko proti sv. Trojici je Kaplavas, kjer so zraven hiš trije visoki grički iz samega peščenega kamenja. Tukaj je zopet vse polno grobov po en meter globoko v kamen vsekanih, ki so ob krajéh, akoravno je vse kamnito, pešчено, s kamnitimi ploščami obdani — notri le-

žijo celi mrličí s kamnitimi ploščami pokriti. Akoravno so v samem pesku, so vendar tudi kosti jako strohnele in se le malo ostankov dobí. Le-ti mrličí nimajo pri sebi čisto nič. Vsaj jaz sem tri grobe odkopal in nisem čisto nič družega našel, kot ostanke kostí.

Tudi to so stari grobi, gotovo iz petega, šestega ali sedmega stoletja. Napravljeni so po rimski šegi, ali mrličí niso iz rimskih časov, ker se čisto nič v grobeh ne najde in so celi v grobe položeni. Dalje sem zapazil prav čudne grobe pri vasi Kal, fare Št. Janš v hribih, tam je zopet nekaj posebno novega. Na preiskovanju po ondotni okolici sem videl nove vrste grobe, o kterih so mi ljudje vsake vrste reči pripovedovali. Ob priliki namreč, ko so zemljo kopali, so nekaj grobov le po naključbi odkopali. Tisti kažejo sicer na kristijanske čase ali posode v grobeh spričujejo čase paganske.

Iz Železnikov, 4. februarija. (Vreme.) Tudi pri nas imamo jako lepo vreme. Da imamo res gorke dneve, pričajo cvetlice, ktere sem danes zagledala in natrgala, namreč razni „Teloh“ in igelce („Primule“). Sneg že kopní, sploh imamo prav krasne, solnčne dneve. ▲ nica D.

Domače novice.

(**Vodniku na slavo**) napravi Šišenska čitalnica jutri večer „slavnostno besedo“ v Kozlerjevi zimski dvorani. Nadjati se je napolnjenih prostorov, ker je spored jako zanimiv. Objavili smo ga vže v torek. Vodnikova slavnost Šišenske čitalnice je tem pomenljiveja, ker se je taista v Ljubljanski samo na sijajen ples skrčila.

(**Dvesto goldinarjev podpore**) naklonilo je c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje g. Fr. Šumiju za izdavanje „Arhiva“.

(**Razpisano**) je mesto gimnazijskega učitelja na Ljubljanski veliki gimnaziji za nemščino kot glavni predmet, latinščino in grščino kot stranska predmeta. Podučni jezik je nemški, oziroma tudi slovenski. Prosilci poslednjega zmožni imajo prednost. Prošnje do 15. marca.

(**Na mali gimnaziji v Kranji**) je razpisana služba kateheta in služba za slovenščino v zvezi s klasično filologijo. Prošnje do 15. marca c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Ljubljani.

(**Učiteljske spremembe**.) Učiteljica g. Mihela Razinger dobila je četrto učiteljsko mesto v Radovljici. Začasni učitelj g. Ivan Ferlan v Cerkljah postal je definitiven učitelj v Zalemlogu.

(**Društvo „Rudečega križa“**.) Da bo vsakdo lahko spoznal in uvidel, kako se je razširjalo društvo „Rudečega križa“, odločil se je c. kr. stotnik Kamilo Geisberg dati na svitlo lahko razumljiv, jasen grafičen pregled vseh podružnic in naprav „Rudečega križa“; ta grafičen pregled sestavljen je na geografskem zemljevidu avstro-ogerske monarhije. Delo pride še v teku tega meseca na svitlo. Cena 1 glđ. 50 kr. Naročila sprejema tukajšnje patrijotično deželno pomočno društvo. Mi priporočamo rodoljubom ta grafičen zemljevid v obilo naročevanje.

Razne reči.

— „Czech“ v Pragi naznanja, da je Višehradski proš, g. Stule, nevarno bolan in da mu moči čedalje bolj pojemljejo. Preteklo nedeljo je prejel iz Rima po brzojavni poti papežev blagoslov za smrtno uro. Stolnih kanonikov je vedno kateri pri bolniku.

— Židje na Irskem. Poročali smo že, kako grozovito so bili najemniki v Glenbeigu na Irskem v sredi zime po svetu pognani ter njih hiše razdejane. Celó nekterim milosrčnim Angležem v Londonu, dasiravno niso prijatelji Ircev, smilili so se pregnanci ter so za nje miloščno pobirali. — Nek irski poročevalec pojasnuje sedaj v Rimskem časniku „Moniteur de Rome“ ta dogodek ter ga s tem pojasnilom prav verjetnega stori. Imenovana vas je bila lastnina nekega Rolanda Wynne. Ta je zidal krasno palačo-grajščino, pa se s tem zadolžil ter tako Londonskim židom v pest prišel. Ti židje so sedaj tako neusmiljeno uboge najemnike z rodovinami vred po svetu pognali. — „Vaterland“ pristavlja zraven: „Čudno! Liberalni listi vseh dežel so o svojem času vedeli poročevati o grozovitosti v Glenbeigu, ali da za vsem tem židje tiče, ni vedel noben list povedati“.

Poslano.

V notici „Slov. Nar.“ z dne 31. januarja t. l. je naznanjeno, da je bil za blagajnika Marijine bratovščine izvoljen mesto mene gospod Jakob Zupančič. Ker se pa to glasi nekako sumljivo, in ker se res čujejo razne govorice, sem prisiljen častitim udom Marijine bratovščine tu javno naznani, da sem jaz že pred volitvijo kot društveni blagajnik in odbornik se odpovedal, ter ravno tako tudi iz loterijskega odseka izstopil.

Ivan Dimic.

Telegrami.

Dunaj, 5. febr. Poslanec Zemialkovsky je odgovoril v imenu ministerskega predsednika, ki je zbolel, na interpelacijo Mauthnerjevo o našem zunanjem položaju in o naših razmerah nasproti inostranstvu, da so popolnoma zadovoljilne in da v najnovšem času ni bilo nikakih sprememb, ki bi bile miru nevarne postale. Če prav je položaj v Evropi silno nevaren, se vlada vendar še vedno trdno nadja, da se bo mir ohranil, ker to še najbolj vsem vladam, posebno pa carskim velesilam vgaja. Če je pa kljub temu v vojaškem stanju marsikaj napraviti ali spopolniti treba, to ni nič drugega, kakor previdnost, ki jo zahteva velesilni položaj države in to je ena prvih njenih dolžnostij. V tem ne more nikdo vojnega značaja ugledati, da prav tako malo, kakor smo ga videli svoje dni v določbah vojaške previdnosti.

Dunaj, 5. febr. „Wr. Ztg.“ objavlja vzajemno z ogersko vlado prepoved gledé izvažanja konj kamor-koli iz Avstro-ogerske države. Postava je veljavna od dne, ko se razglasi na dotičnem carinskem uradu.

Moskva, 5. febr. Jako izreden članek „Mosk. Ved.“ napada Bismarka zaradi njegovega mešetarnjenja v iztočni politiki, ki je Rusiji na škodo, ob enem pa vedno trdi, da Nemčija na Iztoku nima ničesa iskati. S tem da Avstro-ogersko podpira, ktera nas na Iztoku napada, je mož avstrijski zaveznik. Bismarkija vganja dvojnato politiko nasproti Rusiji in bo mož prav storil, če se zanaprej odpove diktaturi nad celim svetom.

Pariz, 4. febr. Ministerski predsednik izjavil se je nasproti poslancem, da so njegove in Freycinetove izjave vseskozi na to obrnjene, da se mir ohrani. Dokazuje ima v rokah, da so poslednji strah edino le špekulantje provzročili. Vojni minister odločno trdi, da ne misli na mobilizacijo.

Metz, 4. febr. Poslanec Antoine je izdal volilni oklic, kterege je redarstvo zaplenilo. Redakcijo in tiskarno lista „Moniteur de la Moselle“ je policija ustavila.

Tuji.

3. februvarija.

Pri **Maliču**: Reif, Taber, Lackenbacher, Stemmer in Fillnascher, trgovci, z Dunaja. — Lambert, trgovec, iz Grada. — Ferd. Strucl, zasebnik s sinom, iz Bovea. — J. Hofbauer, potovalec, iz Trienta.

Pri **Sona**: Ludovik Hertle, ravnatelj, z Dunaja. — Herlitsehka, Porgeš, Schmidt, Suero, Tscherne in Spitzer, trgovci, z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: J. Bing, trgovec, z Dunaja. A. Leuz, posestnik, iz Dola. — J. Fajdiga, posestnik, iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	751.96	— 8.2	brezv.	megla	
4. 2. u. pop.	751.86	— 1.2	sl. zap.	jasno	0.00
9. u. zveč.	753.42	— 5.2	sl. jzap.	„	
Zjutraj megla, potem jasno. Srednja temperatura —4.9° C., za 4.1° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

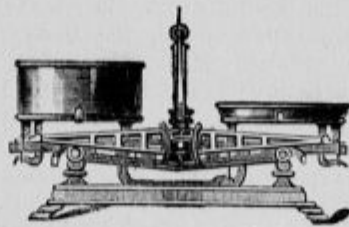
5. februvarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 10 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	79 „ „
4% avstr. ziata renta, davka prosta	108 „ 40 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 35 „
Akcije avstr.-ogerske banke	844 „ „
Kreditne akcije	272 „ 30 „
London	128 „ „
Srebro	— „ „
Francoski napoleond.	10 „ 12 „
Ces. cekini	6 „ 06 „
Nemške marke	62 „ 82 1/2 „

Izdajatelj in odgovorni tiskar Josip Jerič.

Najboljše decimalne in ravnotežne tehtnice

z uteži ali brez tistih

z uteži ali brez tistih

prodaja po najnižjih cenah ob poročtu

Franc Terček,

trgovec z železjem na Valvazorjevem trgu v hiši e. k. okrajnega glavarstva. (1)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

koje izvrstnost potrjujejo zelo učeni zdravniki in tisočero ljudi, ki so jo rabili; ozdravlja želodčne in telesne bolezni, posebno pa zaprtje, vranne in jetrne obolenosti, kakor tudi hemoroide ali zlato žilo, želodčno in prebajalno mrzlico in je najboljše sredstvo zoper gliste pri otrocih.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpe p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorji, Tirolu, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (1)

Ravnokar na novo našnjena:

„Dušna paša“

za kristjane, ki želé v duhu in resnici Boga moliti.

Spisal Friderik Baraga, nekdanji kaplan v Metliki, pozneje škof v severni Ameriki.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofijstva.)

je izšla v devetem natisu z jako razločljivimi črkami na ličnem papirju natisnjena, obseza 515 strani in velja v usnje vezana 1 gld. 30 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 1 gld. 70 kr.

Kako potrebna in koristna je ta molitvena knjiga, nam pričajo mnoge izdaje; o dobroti pa nam jamči slavnoznane pisatelja ime.

Ravno v tej zalogi je izšla mnogostransko jako željena knjižica

Mašne bukvice,

to je: Molitve pri sveti maši in druge vsakemu kristjanu potrebne molitve.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofijstva.)

Trinajsti natis. — Knjiga obsega 316 strani. Velja v usnje vezana 50 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 70 kr.

Oboje knjige so naprodaj pri (11)

Janezu Klemenzu,

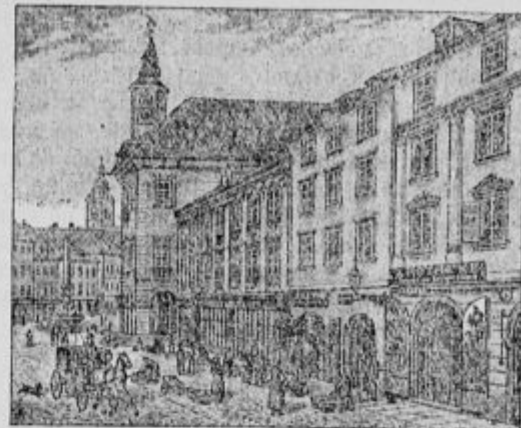
bukvovezu, florijanske ulice št. 38, in v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani.

Umetne

zobe in zobovja

ustavlja po najnovšem ameriskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljše in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornu skušenih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradi (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkóczy** poleg ročovža v Ljubljani.

Marijaceljske kaplice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodecu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodecu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo! Opozarjamo, da se tiste istište Marijaceljske kaplice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljše zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr. Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnit

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prsne in pljučne bolezni; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobólu, otrpjenih udih, skazenem želodecu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezravk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križi itd. otekanji nog, mehurjih na nogah, izvunjenji, tišcanji od sedla in oprave, pri sušeti itd. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hlabah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani zraven rotovža in se vsak dan s pošto razpošiljava. (8)

Tisk „Katoliško Tiskarne“ v Ljubljani.